

ти? — И азъ съмъ решилъ да се удавя — отговорилъ веселякътъ. Първиятъ се готвѣлъ да се хвърли въ водата, когато веселякътъ го хваналъ за дрехата и му казалъ: Слушай, като си решилъ да се давишъ, съблѣчи дрехитѣ си. Съ дрехи човѣкъ не се дави, не потъва лесно. Съ това той заставилъ другаря си по участъ да се засмѣе. После веселякътъ продължилъ: Я по-добре да се съблѣчемъ и да се окжпемъ, вмѣсто да се давимъ. Съблѣкли се и двамата и се окжпали. Водата произвела известна реакция върху тѣхъ, освежила ги, и тѣ казали: Добре направихме, че се окжпахме, вмѣсто да се давимъ.

И тъй, щомъ се натъкнете на нѣкаква мъчнотия, кажете си: Къде съмъ тръгналъ да се давя, и то облѣченъ? Чакай да съблѣка дрехитѣ си. Събличането на дрехата подразбира освобождаване на ума отъ мъчителната мисль. Кажете ли си така, вие ще се засмѣете. А смѣхътъ разрешава въпроситѣ. Когато детето се роди и се засмѣе, отъ него ще стане човѣкъ. Не се ли засмѣе, то или е мъртво, или ще умре. Човѣкъ се смѣе, когато схваща комичната страна на нѣщата. По-добре е човѣкъ да схваща комичното въ живота, отколкото да вижда все драматичната и трагична страна.

И тъй, въ всичко, което става, виждайте добрата страна. Не казвайте, че условията сж лоши, че животътъ ви е тежъкъ. Ако не можете да се справите съ тѣзи условия, никога не можете да се домогнете до по-добри. Ако се-